

Zuzana Pražáková: Průčelí měšťanských domů ve Slavonicích **Oponentní posudek bakalářské práce**

Práce Zuzany Pražákové se tématem i zaměřením dotýká jednoho z nejpozoruhodnějších fenoménů měšťanské architektury 16. století v českých zemích. Ambicí autorky bylo jednotlivá průčelí popsat, charakterizovat a následně porovnat s průčelími renesančních měšťanských domů v jiných městech s tím, že zvláštní pozornost měla být věnována prolínání jejich gotických a renesančních prvků.

Úvodní část práce, věnována urbanistickému vývoji města, je překvapivě téměř doslova opsána z textu Karla Kuči, který zde je sice uveden (jako téměř jediný) citovaný autor, avšak text (čítající pět normostran !) není prezentován jako jeho citát, ale jako autorčina vlastní kapitola. Následuje oddíl zabývající se charakteristickými znaky renesančních domů, jehož stěžejní úvodní část je zcela nekriticky převzata ze základní studijní příručky J. Herouta „Staletí kolem nás“. O něco přesvědčivěji vyznívají oddíly věnované sgrafitům a jejich restaurování, kde autorka konečně dokázala zkombinovat více zdrojů a vytvořit relativně vyvážený text. Hlavní část práce je věnována jednotlivým domům, u nichž autorka charakterizuje jednak architektonické řešení průčelí, jednak jeho ikonografický program, založený zejména na zjištěních Milady Lejskové – Matyášové. Na konci práce je několik stran věnováno srovnání štítů a atik (2 NS), předlohám a námětům (2 NS), přežívání gotických prvků (1/2 NS) a samotnému závěru (3/4 NS). Tyto kapitolky se bohužel vyznačují jednak značnou obecností s tím, že některé zde zmíněné inspirativní teze nejsou nijak dál rozvedeny.

Posuzovat bakalářskou práci v kontextu skutečného uměleckohistorického bádání je někdy obtížné. Je zřejmé, že na mnohé texty nelze aplikovat přísná hlediska, odpovídající například úrovni statí publikovatelných v odborném tisku. Jistá pravidla, mezi které patří kritická práce s literaturou, však mají však nespornou platnost i pro první „bakalářské“ pokusy o soubornou autorskou práci. Zejména úvodní část práce tyto požadavky zjevně nesplňuje. Převzetí celých odstavců textu jiného autora považuji za tak elementární faux pas, že by mělo být automatickým důvodem k odmítnutí práce a jejímu vrácení k přepracování.

Pokud v tomto případě činím výjimku, je to jen proto, že části věnované jednotlivým domům jsou zpracovány poměrně poctivě a že je zjevné, že autorka se jejich analýze a dokumentaci věnovala se skutečným zájmem o zvolené téma a jeho architektonicko-ikonografické aspekty. Jakkoli je ve výsledku zřejmé, že takto koncipovaná práce přesáhla autorčiny možnosti jak na poli práce s literaturou (které je zde žalostně málo), tak na poli finální komparace a syntetického závěru, lze s ulehčením říci, že hlavní téma práce – samotné slavonické domy – je naštěstí zpracováno výrazně lépe a je tak důvodem, proč práci – přes výše řečené zásadní námitky – doporučuji k obhajobě s ohodnocením dobře.

V Praze, dne 6.2.2014

PhDr. Richard Biegel, Ph.D.